

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: نیکوس موتتاس*
برگردان از: آمادور نویدی
۳۱ دسمبر ۲۰۱۶

تاریخ با ضدانقلاب پایان نیافت؛ سوسیالیسم بجا و ضروریست

اتحاد جماهیر شوروی ۱۹۹۱ – تاریخ با ضدانقلاب پایان نیافت؛ سوسیالیسم بجا و ضروریست

۲۶ دسمبر، ۱۹۹۱ – ۲۵ سال پیش بود – زمانی که پرچم سرخ با داس و چکش از کاخ کرملین مسکو به پائین کشیده شد. در آن زمان، در طول روزهای سرد دسمبر بود، هنگامی که اولین دولت سوسیالیستی جهان، میهن پرولتاریای جهان، زیر سنگینی فشار ضدانقلاب خم شد. چهار روز قبل از آن، در ۲۲ دسمبر، رهبران سه تا از بزرگ ترین جمهوری های شوروی تصمیم به انحلال اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی گرفته بودند، در حالی که حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی در تابستان همان سال غیرقانونی اعلام شده بود.

حوادث دسمبر سال ۱۹۹۱ پیروزی ضدانقلاب را به عنوان نتیجه روندی مهر و موم کرد، که به طور رسمی در سال ۱۹۸۵ با پرسترویکا آغاز گشت و با سرنگونی سوسیالیسم (۱) در سال ۱۹۸۹ به اوج خود رسید. البته، ریشه های ضدانقلاب را می توان در یک سری از تصمیمات گرفته شده فرصت طلبانه رویزیونیستی در کنگره بیستم حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۵۶ دنبال گرفت.

در سال ۱۹۹۱، سرزمین بلشویک های قهرمان، میهن لنین و ستالین، موطن ژنرال ژوکوف، یوری گاگارین و دیمتری شوستاکوویچ، کشور مردم شوروی به دست بورژوازی روسیه، آن الیگارشویی که از رهبریت پرسترویکا ظهور کرد، غارت شد. حتی نظر مردم شوروی (۷۶ درصد رأی دهندگان در فراندوم ۱۷ مارچ ۱۹۹۱، از وجود اتحاد جماهیر شوروی حمایت کردند)، توسط مباشران ضدانقلاب نادیده گرفته شده بود.

«پرچم سرخ شوروی دیگر بر گنبد کرملین در احتزاز نیست. پائین آوردن آن با راه سمبولیک و دراماتیک، پایان عمر ۷۴ ساله اولین دولت سوسیالیستی در جهان را مهر و موم کرد. از لحظه ای که شاخص های ساعت ببحرکت باقی ماندند، لحظه بحرانی را علامت گذاردند. قلب های میلیون ها کارگر در سراسر جهان از تپش بازایستاد، و شکوه اهمیت بار سنگین این از دست دادن را نشان داد.»

- ریزوسپاتیست روزانه (روزنامه ک ک ای/حزب کمونیست یونان)، ۲۸ دسمبر ۱۹۹۱.

دستاوردهای عظیم اجتماعی اتحاد جماهیر شوروی با وعده و عیدهای گمراه کننده دولت جدید سرمایه داری روسیه برای به اصطلاح دموکراسی بیشتر، برای آزادیهای اجتماعی بیشتر و اقتصاد بازار آزاد که زندگی مردم را بهبود می بخشد، دنبال شد. این به اصطلاح «شوک درمانی»، که شامل چندین سیاست آزادی سازی اقتصادی در طول دهه ۹۰ بود، تأثیرات منفی چند گانه ای بر زندگی مردم گذاشت: افزایش سریع نابرابری های اجتماعی، تخریب دولت رفاه سوسیالیستی، افزایش فقر برای طبقه کارگر، کاهش سن و امید به زندگی، تجدید فعالیت های ناسیونالیستی بین جمهوری های قبلی شوروی و ظهور الیگارشی های اقتصادی به عنوان حاکمان واقعی دولت سرمایه داری جدید روسیه.

یلتسین و گورباچف: برای همیشه در تاریخ ترین صفحات تاریخ خواهند ماند.

بیست و پنج سال پس از ضدانقلاب در روسیه، اکثریت قریب به اتفاق مردم روسیه - به ویژه نسل قدیمی تر - برای این باوراند که زندگی تحت سوسیالیسم بهتر بود. بازسازی سرمایه داری بربریت بی سابقه ای را در تقریباً هر بخشی از زندگی عمومی مردم به همراه آورده است؛ بربریتی که به نفع چند نفر ست و شرایط را برای اکثریت وخیم کرده است. در مارچ ۲۰۱۶، یک نظرسنجی توسط مرکز افکار عمومی تمام روسیه (وی تی اس ا ام) نشان داد که اگر امروز رفراندوم برگزار می شد، بیش از نیمی از روس ها (۶۴ درصد)، برای حفظ اتحاد جماهیر شوروی رأی می دادند. این رقم از ۴۷ درصد در میان کسانی که بین ۱۸ تا ۲۴ سال سن دارند تا ۷۶ درصد در میان پاسخ دهندگان ۶۰ ساله و بیشتر افزایش داشت.

در طول همان زمان (مارچ ۲۰۱۶)، نظرسنجی مشابهی توسط مرکز نظرسنجی لیوادا در روسیه نشان داد که بیش از نیمی (۵۶ درصد) از روس ها از سقوط اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی پشیمان و متأسف اند و ۵۸ درصد از شرکت کنندگان در این نظرسنجی خواهان احیای سیستم سوسیالیستی هستند. در سال ۲۰۱۳، یک نظرسنجی توسط بنیاد افکار عمومی روسیه (اف ا ام)، نشان داد که ۶۰ درصد از روس ها براین باورند که جنبه های مثبت زندگی در اتحاد شوروی بیشتر از جنبه های منفی آن بودند.

در جمهوری های سابق شوروی، مانند ارمنستان، قرقیزستان، تاجیکستان و غیره، که در آن جا سیاست های سرمایه داری انحصاری دستاوردهای اجتماعی مردم، طبقه کارگر و زحمتکش سیستم سوسیالیسم را از بین برده است، همین نوع دلتنگی شوروی نیز وجود دارد.

تاریخ پایان نیافته است

نویسندگان رسانه ای و مدافعان مختلف سرمایه داری، که حامی مفهوم «پایان تاریخ» در آغاز دهه ۹۰ بودند، در حال حاضر تکذیب شده اند. **علی رغم این واقعیت که در پی حوادث ضدانقلابی در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و اروپای شرقی همبستگی نیروهای بین المللی به طور قابل توجهی روبه زوال گذاشته است، اما روشن شد که سوسیالیسم بجا و ضروری است. بن بست سرمایه داری فاسد، که بحران، فقر، بیکاری، بدبختی و جنگ ها را می آفریند، دلیل استواری است که هیچ چیز پایان نیافته است.**

طبقه کارگر و مردم سراسر جهان باید ضدحمله خود را سازماندهی کنند، تا سنگر و استحکامات مقاومت را علیه استثمار سرمایه داری و بربریت امپریالیسم تقویت کنند و پیش شرط ها را برای پیروزی نهائی سوسیالیسم ایجاد نمایند. پرچم سرخ، با داس و چکش، دوباره به اهتزاز در می آید.

*درباره نویسنده:

نیکوس موتتاس سر دبیر سایت در دفاع از کمونیسم، کاندید دوره دکترای علوم سیاسی، روابط بین المللی و تاریخ سیاسی است.

برگردانده شده از:

USSR 1991 – History did not end with the counterrevolution; Socialism is timely and necessary

By Nikos Mottas

<https://communismgr.blogspot.com.au/2016/12/ussr-1991-history-did-not-end-with.html>

یادداشت:

(۱)- به نظر ما آنچه در شوروی سقوط نمود، سوسیالیسم نه، بلکه "سرمایه داری انحصاری دولتی" بود، که هیچ مناسبتی با سوسیالیسم ندارد.

اداره پورتال AA-AA